

[Aksel Larsen.]

ment for, at Kellogg-Pagten ikke er tilstrækkelig, kan jeg ikke se, hvad en yderligere Traktat skulde nytte. Hvis man har nogen som helst Tro til Underskrifter, maa Kellogg-Pagten være tilstrækkelig, da den her foreliggende Traktat i Henhold til sin Ordlyd og til det, der er fremkommet, faktisk ikke siger andet, end hvad Kellogg-Pagten siger.

Dernæst er det imidlertid blevet dokumenteret og højtideligt erklæret af den højtærede Udenrigsminister og ikke bestridt af nogen andre, at Traktaten intet som helst betyder, at den ingen som helst Garanti giver. Naturligvis kunde den højtærede Udenrigsminister ikke bruge dette Ordvalg, i den Henseende er han ikke saa frit stillet som jeg, men han sagde, at den giver samme Garanti, som den Slags Traktater giver. Ja, det ved vi, de giver ingen Garanti, den Slags Underskrifter respekteres, saa længe man finder det oportunt. Jeg mener ikke, at Danmark skulde føle sig fristet til at fragaa sin Underskrift, men vi har jo set, at den anden kontraherende Part ikke har følt sig bundet af Underskrifter og Løfter. Jeg henviser igen til, at Tyskland havde en Ikke-Angrebsaftale af ganske lignende Art med Polen, 10 Aars Løbetid, Opsigelsesfrist, alt i Orden. Den ene Part erklærede ensidigt: Fra Dags Dato anser vi den for bortfaldet. Jeg erindrer om, at det er gaaet saadan med en Mængde andre Aftaler, som den nuværende tyske Regering har indgaaet eller vedstaaet tidligere, men hvorom man pludselig mir nichts dir nichts erklærer, at nu gælder de ikke mere.

Jeg tillader mig ogsaa i denne Forbindelse at minde om den Motivering, hvormed den tyske Regering ensidigt erklærede, at hermed var den tysk-polske Ikke-Angrebsaftale bortfaldet. Motiveringen var den, at Polen havde tilladt sig at forhandle med andre Magter om Spørgsmaal, som det ikke passede Tyskland, at Polen forhandlede med andre Magter om. Det var tilstrækkeligt. Tyskland havde altsaa ved Undertegnelsen af denne Ikke-Angrebsaftale haft Forudsætninger, som formodentlig ikke stod i Traktaten, men som ikke desto mindre viste sig at have praktisk Gyldighed, da det passede i den tyske Regerings Kram.

Jeg siger, denne Ikke-Angrebsaftale betyder altsaa praktisk intet, naar man ikke kan give os anden Garanti for, at den vil blive overholdt, end den Garanti, som lignende Traktater, underskrevet af Tyskland, nu engang giver, altsaa ingen. Dette understreges ogsaa ved de fremkomne Oplys-

ninger og den delvise Mangel paa Oplysninger om den finsk-sovjetrussiske Traktat, som man saa meget har paaberaabt sig. Denne Traktat mellem Sovjetunionen og Finland er en Traktat om Ikke-Angreb, men indeholder en Mængde andre Bestemmelser. Den beskæftiger sig nemlig med alle de væsentlige Spørgsmaal, hvorom der kunde tænkes at opstaa Uenighed mellem de to Magter, afgør dem for stødse eller træffer Aftale om, hvorledes de i givet Fald skulde afgøres. Dette gælder f. Eks. Grænsen.

Jeg ved ikke, om man med de særlige Forhold, hvorom man stadig væk iagttager Tavshed — man vil ikke forklare, hvad disse to Ord betyder — tænker paa Danmarks nære Naboskab til Tyskland, men hvis dette gør en Traktat nødvendig, bør Traktaten beskæftige sig med dette særlige Forhold og ikke tale i Abstraktion. Den finsk-sovjetrussiske Traktat fastlægger Grænsen, begge Magter anerkender den, og derved er der mindre Chance for, at der opstaaar Stridigheder. Jeg har igen studeret det her forelagte Forslag til Traktat og ikke fundet noget af den Slags. Altsaa kan man ikke forsøge at retfærdiggøre dette Traktatforslag med Henvisning til den Ikke-Angrebstraktat, der er sluttet mellem Sovjetunionen og Finland, da disse to Traktater ligner hinanden — for at blive i den højtærede Statsministers Jargon — som en Ko ligner en Flyvemaskine.

Saa er der noget andet. Giver denne Traktat os ikke nogen positiv Garanti eller Betyggelse i nogen Henseende, saa gør den i hvert Fald internationalt noget andet: den gør os misliebige. Saa kan man tale om, hvorvidt dette er berettiget eller ikke berettiget, og man kan hævde, at Danmark har en fast Vilje til ubetinget og ligelig Neutralitet og loyalt Forhold til alle Magter; men det ændrer ikke det Forhold, at i hele den Del af Verden, og det er endnu den største, som ligger uden for Berlin—Rom-Aksen — i denne Forbindelse være det sagt til en af de ærede Nazister, der har haft Ordet, jeg husker ikke hvem, at Amerikas forenede Stater hører endnu ikke til den Akse —, altsaa, i hele den Del af Verden ser man naturligvis med Uro paa, at Danmark slutter en saadan Traktat med Tyskland.

I en Tid, hvor de demokratiske Lande af al Magt med større eller mindre Held bestræber sig for at hindre Krig, ikke forbereder Angreb paa nogen, men søger saa vidt gørligt ved egne Forholdsregler at forhindre Angreb, gaar Danmark hen og slutter en Traktat med en Magt, man med Føje kan